

Békeszózat

Még lövészárkok tátognak a tájon —
Őrzik háborús viharok nyomát.
Nem szárították fel Európában
Könnyeiket még az édesanyák.

A súlyos vétkek nem mosódtak még el,
Holtak emléke a szívekben ég.
Poros úton kopogtatva lépdél
Mankólábain sok-sok nyomorék.

Am, a világnak még sincsen nyugalma,
Gyártják, gyűjtik a hadianyagot:
Éjjel és nappal rablóhadjáratra
Készülődnek már a gyujtogatók.

Fenyegetőznek — az atomjuk föléget
Virágos kertet, várost és falut.
Katakombákba kergetik a népet:
Étlen és szomszár hadd pusztuljon ott.

Azt! akarják — a haszonért versenyzők:
Srófolhassanak minden üzleten,
Hogy Amerikát szolgálja minden föld
S minden nép az ő rabjukká legyen.

Azt szeretnék... Am, el másfajta nép itt?
Bátor hitük meg nem ingatható.
Bármilyen fegyver csapását kivédik
S a félemlítés — hiábavaló.

Haza, nevedért ontotta ki vérért
S győzött az orvul támadók felett.
Béke, igazság, szabadság ügyéért
S mert a dolgozók hű barátja lett.

Amít ő akar, jogosan akarja:
Vessen, arasson, rakhasson falat.
Az ő hazája — Szovjetek hatalma,
Mely a békének támasza marad.

S újra, most, a teremő napokban,
Népem, szavadnak visszhangja terem.
A háborúnak egyre hangosabban
Azt válaszolja a föld népe: „Nem! —

Nem üzhet minket barbárok pénzéhe.
Dicsőtelen harcban haljanak meg ők.
Nekünk béke kell, tartós, harcos béke,
Melyért kiállni van elég erónk!”

És én hiszem, hogy az idő nem késik:
A béke gyilkos üldözőivel
Népek haragja — végestelen-végig,
Mint dühödt vihar, majd úgy számol el!

Fordította: Szily Ernő

MARCEL BRESLASU

Az anyákhoz és tanítókhöz

Anyák!

Gügyögje gyermeketek
Az „anya” és „kenyér”
Szavak előtt
a béke nevét!

Tanítók!

Tanítsátok az ifjúságnak
A „kötelesség” és „igazságosság”
Szavaival együtt
a béke nevét!

Emberek!

Véssétek életörömmel
Telt szívetekbe
A halálfélelem helyett
a béke nevét!

Fordította: Boldog Balázs